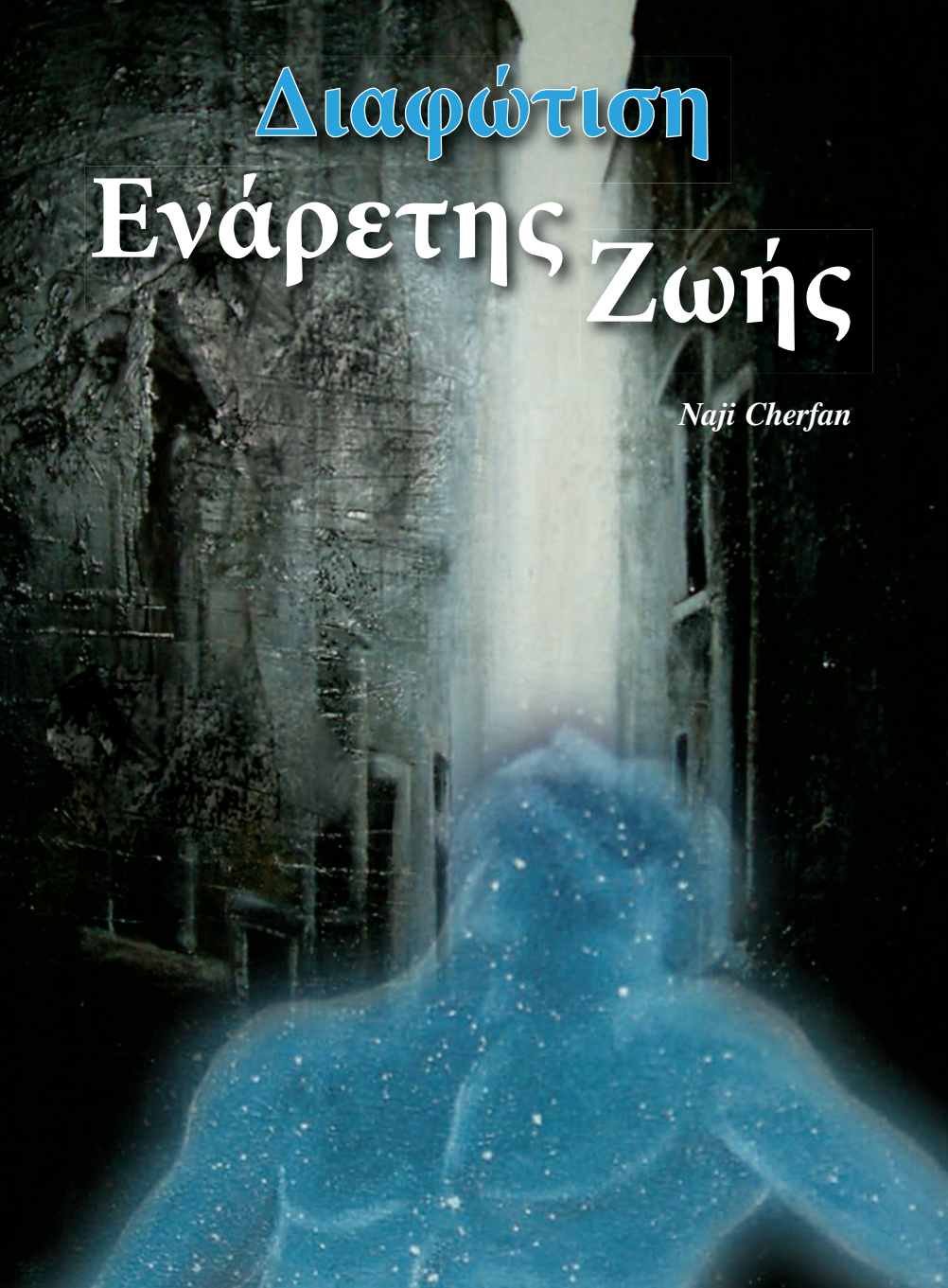

The background of the book cover is a dark, atmospheric image. It features a large, translucent blue figure in the foreground, which appears to be a person's silhouette filled with a starry or nebula-like pattern. Behind this figure, there is a bright, vertical beam of light or smoke rising from the bottom towards the top. The background also shows dark, textured structures that look like old stone walls or ruins, with some faint light filtering through openings.

Διαφώτιση Ενάρετης Ζωής

Naji Cherfan

© Ίδρυμα Naji Cherfan – 2010
Ηλεκτρονική έκδοση – 2010
© Διαφύλαξη όλων των δικαιωμάτων
ISBN 978-960-9463-05-8
www.najicherfanfoundation.org
NCF@najicherfanfoundation.org

Διαφώτιση Ενάρετης Ζωής Μία Άλλη Άποψη

Ιδέα: Karen Solomon και Naji Cherfan

Κείμενα: Naji Cherfan

Εικονογράφηση: Elena Chirdaris

Επιμέλεια κειμένων: Karen Solomon

Εκδότης: CCM International

Κονίτσης 5, Μαρούσι 15125, Αθήνα

Υπεύθυνη Δημιουργικού: Ντόρα Σταυροπούλου

Δακτυλογράφηση: Naji Cherfan

Πρόλογος

Φαντάσου να κοιμηθείς και να ξυπνήσεις δύο μήνες αργότερα σε έναν καινούργιο κόσμο. Φαντάσου ότι η οικογένεια και οι φίλοι σου μιλάνε και κάνουν σχέδια ενώ εσύ βρίσκεσαι ξαπλωμένος και σιωπηλός. Η μητέρα σου πλέκει ένα πουλόβερ, η φίλη σου σε ενημερώνει για όλα τα νέα από το σχολείο και ο πατέρας σου λέει τρία πράγματα καθημερινά: η υπομονή είναι αρετή, υπάρχει χρόνος για τα πάντα και μη φοβάσαι. Ποτέ δεν αμφιβάλλουν για το αν θα ξυπνήσεις, αν και οι γιατροί λένε ότι ακόμη και αν είναι έτσι, δεν θα μιλάς, ούτε θα περπατάς ή βλέπεις.

Τώρα, φαντάσου ότι στα 18α γενέθλιά σου, ανοίγεις τα μάτια σου για πρώτη φορά μέσα σε οκτώ εβδομάδες. Είσαι σε ένα δωμάτιο νοσοκομείου με όλους γύρω σου έτοιμους να γιορτάσουν την ημέρα που γεννήθηκες. Για έναν νέο άνδρα από την Αθήνα αυτό δεν ήταν φαντασία... ήταν η πραγματικότητά του.

Στις 20 Νοεμβρίου, 1978 γεννήθηκε ο τρίτος γιος του George και της Sana Cherfan. Τον ονόμασαν Naji που στα Αραβικά σημαίνει «προσευχή στο Θεό». Δεκαεπτά χρόνια αργότερα, ο Naji υπέστη βαριές εγκεφαλικές κακώσεις μετά από ένα ατύχημα σε μοτοσικλέτα, κατά το οποίο, ο φίλος του ο οδηγός σκοτώθηκε ακαριαία. Ο Naji έπεσε σε κόμα και οι γιατροί ρεαλιστικά πληροφόρησαν την οικογένειά του ότι οι πιθανότητες ανάνηψης ήταν πολύ περιορισμένες. Ίσως δεν γνώριζαν τη σημασία του ονόματός του ή δεν πίστευαν στην προσευχή.

Η οικογένεια του Naji είχε φίλους σε ολόκληρο τον κόσμο και αυτοί οι φίλοι πίστευαν ότι θα ξυπνούσε και θα ξανάρχιζε να ζει. Στις 20 Νοεμβρίου 1996, άνοιξε τα μάτια του και κούνησε τα δάχτυλα των ποδιών του. Ήταν τυφλός, κουφός, μουγγός και παράλυτος. Αργότερα, είπε ότι υπήρξε δύο φορές μωρό: μια φορά όταν γεννήθηκε και άλλη μια όταν βγήκε από αυτό το βαθύ, ήσυχο ύπνο.

Με σύστησαν στο Naji Cherfan στα τέλη του 1997. Η φυσιοθεραπεία στην Ελλάδα και τη Γερμανία είχαν κάνει θαύματα στην αποκατάσταση της βάδισης και της ομιλίας του, αλλά χρειάζονταν ακόμη βελτίωση ο τρόπος εκφοράς του λόγου και η αναπνοή του. Ένας καθηγητής στο

πανεπιστήμιο που φοιτούσε με πρότεινε στη μητέρα του που έψαχνε κάποιον για να δουλέψει τη φωνή του Naji. Η ημέρα που συναντηθήκαμε ήταν η αρχή μιας συνεργασίας, μιας φιλίας και ενός ταξιδιού. Ακόμη και μετά από εννέα χρόνια ο Naji εξακολουθεί να με εμπνέει και να ανοίγει το μυαλό μου στις πιθανότητες που προσφέρει η ζωή. Με βοηθάει και με καλοπιάνει με την αίσθηση της ειλικρίνειας και του χιούμορ του. Αυτό είναι που ζητάει από τη ζωή... αλήθεια σε οποιοδήποτε κόστος. Κάποιος μου είπε ότι η αλήθεια θα με απελευθερώσει, αλλά αφού πρώτα με θυμώσει. Ίσως ο θυμός είναι ο καταλύτης για την αλλαγή. Ίσως η θλίψη είναι το σημείο εκκίνησης για εκτιμήσουμε ό,τι είναι πραγματικά σημαντικό στη ζωή. Ίσως πρέπει να χάσουμε κάποια πράγματα προκειμένου να λάβουμε κάποια άλλα.

Η ζωή για το Naji Cherfan είναι μια άσκηση υπομονής τόσο για τον ίδιο όσο και για τους άλλους. Η αποφασιστικότητα του Naji να ξανακτίσει τη ζωή του περιγράφεται σε ένα βιβλίο που μου υπαγόρευε με τίτλο «Υπομονή στην πράξη». Σε αυτό, περιγράφεται η αρχή ενός ταξιδιού από ένα γεγονός που θα μπορούσε να θεωρηθεί ως τραγωδία. Όμως, ο άνθρωπος έχει τη δύναμη της επιλογής και ο Naji Cherfan επιλέγει να βλέπει τα πράγματα κάτω από ένα άλλο πρίσμα. Λέει πως ανά πάσα στιγμή, μέσα σε δύο δευτερόλεπτα μπορεί η ζωή σου να αλλάξει για πάντα. Αυτός, θα πρέπει να ξέρει... του συνέβη. Κοιτάζει τον κόσμο αναγνωρίζοντας την ειλικρίνεια και ψάχνοντας βαθιά για το νόημα της ύπαρξης.

Αφού βγήκε από το κόμα το 1996, ο Naji είχε την ενθάρρυνση και την έμπνευση να γράψει για τις αλλαγές που συνέβησαν στη ζωή ως απότοκα του ατυχήματος. Πρόσφατες έρευνες έδειξαν ότι οι άνθρωποι που γράφουν σχετικά με τις τραυματικές εμπειρίες τους έχουν ταχύτερο ρυθμό αποθεραπείας και καλύτερη ψυχική και συναισθηματική επούλωση. Από τους πρώτους μήνες της αποθεραπείας του, ο Naji ήξερε ότι ήθελε να πει την ιστορία του. Ίσως δεν είχε πλήρη συναίσθηση του κινήτρου, αλλά επέμενε, πρώτα υπαγορεύοντας και μετά γράφοντας τα πάντα μόνος του.

Τα χρόνια μεταξύ του 1997 και του 2003 παρήγαγε τρία μικρά βιβλία. Το πρώτο «Υπομονή στην πράξη» είναι μία περιγραφή των γεγονότων που οδήγησαν στο ατύχημά του το 1996. Περιλαμβάνει τα στάδια της

ανάρρωσης που τον οδήγησαν σε κέντρα αποθεραπείας στην Ελλάδα, Γερμανία, τον Καναδά και την Αμερική. Γράφει από καρδιάς και αφού έχει μελετήσει και κάνει δικά του λόγια άλλων. Αυτά που έχει γράψει έχουν κατασταλάξει σε μία φιλοσοφία ζωής. Το καλοκαίρι του 2003 επεξεργάστηκε σελίδες μετά από σελίδες αυτής της φιλοσοφίας ζωής και τη μετέτρεψε σε ένα μικρό βιβλίο με τίτλο «Το Μικρό Βιβλίο Σκέψεων και Κειμένων για Έμπνευση». Εάν αυτό ακούγεται πολύ σοβαρό, πρέπει να γνωρίζετε ότι ο Naji έχει και αίσθηση του χιούμορ. Το τελευταίο του βιβλίο «Διαφώτιση Ενάρετης Ζωής» βασίζεται σε έναν χαρακτήρα καρτούν που μοιάζει πολύ με το Naji. Αυτό, περιλαμβάνει έξυπνες παρατηρήσεις και ιδέες που θέλει να περάσει σε άλλους με την ελπίδα ότι θα δουν τη φωτεινότερη πλευρά της ζωής, ότι και να γίνει. Μας λέει ότι η ζωή είναι σαν ένα μπουκάλι γάλα... μια μικρή σταγόνα δηλητηρίου μπορεί να το χαλάσει όλο. Αυτό που πρέπει να θυμόμαστε είναι ότι «υπάρχει πολύ περισσότερη ελπίδα εκεί έξω». Τελικά, ο Naji μας ενθαρρύνει να βρούμε το εσωτερικό φως και να το αφήσουμε να λάμψει. «Όλοι έχουμε ένα ελάττωμα. Όλοι έχουμε κάτι που πρέπει να ξεπεράσουμε».

Karen Solomon

Καμία αμφιβολία

Κάποτε ένα αγόρι που το έλεγαν Naji έτρεχε μέσα στους δρόμους της Αθήνας με ένα τσιγάρο στο χέρι και ένα μυαλό που δούλευε ασταμάτητα. Δεν ήξερε από περιορισμούς και δεν ένοιωθε ντροπή. Τα ενδιαφέροντα στη ζωή του ήταν τα γρήγορα αυτοκίνητα, οι γρήγορες μοτοσικλέτες και τα όμορφα κορίτσια. Μια μέρα, όπως έτρεχε μέσα στους δρόμους της γειτονιάς του έπεσε από τη μηχανή και χτύπησε το κεφάλι του.

Βαθύς Ύπνος

Τον έτρεξαν στο νοσοκομείο όπου έμεινε βυθισμένος σε έναν βουβό και σκοτεινό ύπνο για οκτώ εβδομάδες. Στην «κλίμακα του κώματος» που μετράται από το 1 έως το 6, ο βαθύς ύπνος του Naji ήταν έξι.

Γενέθλια

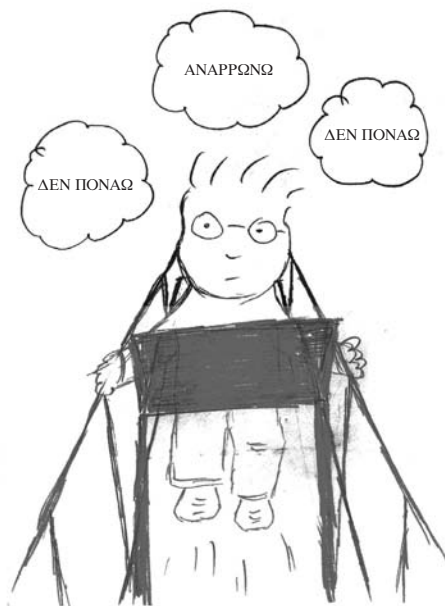
Τελικά, στα δέκατα όγδοα γενέθλιά του ξύπνησε. Τα πράγματα στον κόσμο του είχαν αλλάξει κατά τη διάρκεια αυτού του βαθύ ήσυχου ύπνου. Τα μάτια του ήταν ανοιχτά, αλλά δεν μπορούσε να δει. Τα χέρια και τα πόδια του ήταν στη σωστή θέση αλλά δεν μπορούσε να τα αισθανθεί όπως πριν. Άνοιξε το στόμα του να μιλήσει, αλλά δεν έβγαιναν λόγια.

Ταξίδι

Συνειδητοποίησε ότι είχε πολύ δουλειά να κάνει και έτσι μάζεψε τις βαλίτσες του και άρχισε ένα ταξίδι για να βρει τον εαυτό του. Καθώς ταξίδευε σε όλο τον κόσμο σε διάφορα κέντρα αποκατάστασης, ο Naji κατέληξε στο ότι έπρεπε να διαλέξει ένα κέντρο για να μη γίνει πολυτεχνίτης και ερημοσπίτης. Παντού συνάντησε φιλικούς ανθρώπους. Πολλοί προσέφεραν βοήθεια και τον ήθελαν στην ομάδα τους.

Ανάργρωση

Καθώς γινόταν καλύτερος παίκτης, συνειδητοποίησε ότι μόνο η προπόνηση κάνει τον τέλειο παίκτη. Η τελειότητα θα έρθει, αλλά χρειάζεται χρόνο ώστε να γίνει σωστά. Μία από τις καλύτερες ασκήσεις του ήταν η βάδιση σε κυλιόμενο διάδρομο αφού σκεφτόταν συνειδητά μόνο το πρώτο βήμα και συνέχιζε αυτόματα ενώ παρακολουθούσε τις ειδήσεις. Με αυτόν τον τρόπο γύμνασε ξανά τους μυς του και επιπλέον, ήταν καλύτερα πληροφορημένος για τις παγκόσμιες ειδήσεις. Πίστευε ότι εάν το πετύχαινε αυτό θα είχε πιάσει με «ένα σμπάρο δύο τρυγόνια».

Βιοανάδραση

ΒΙΟΑΝΑΔΡΑΣΗ

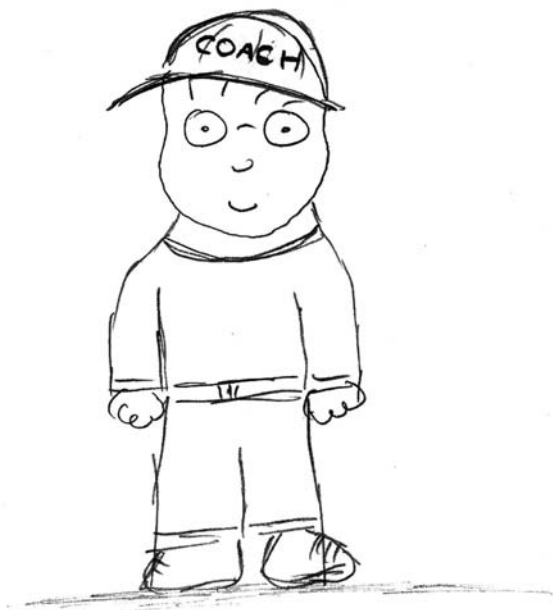

Ο Naji έπρεπε να επανεκπαιδευσει τους μυς του και έτσι, το 1999 μπήκε στο Εργαστήριο Βιοανάδρασης της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Μαϊάμι που είχε οργανωθεί από τον Δρα. Bernard Brucker, τον διευθυντή του εργαστηρίου. Του Naji του άρεσε η θεραπεία της βιοανάδρασης επειδή ήταν σαν παιχνίδι με γραφικά. Οι κινήσεις των χεριών και των ποδιών του εμφανίζονταν σαν διαφορετικά χρώματα στον υπολογιστή. Αυτό το παιχνίδι έμαθε στο μυαλό του πώς να δίνει τις σωστές οδηγίες στα διάφορα μέρη του σώματός του. Οι μυς του μάθαιναν καλά και όταν τελείωσε τη βιοανάδραση, συμπεριφέρονταν πολύ καλύτερα και ήταν πιο υπάκουοι.

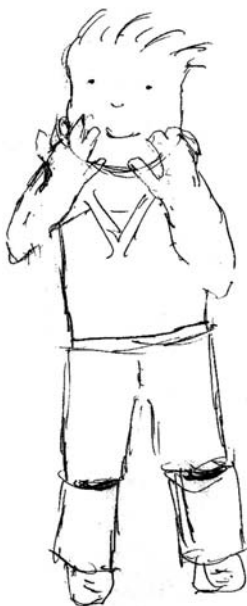
Είχε πολλή και σκληρή δουλειά, αλλά πάντα απολάμβανε το παιχνίδι. Έμαθε να δουλεύει μα πεποίθηση στις ικανότητές του, επειδή ικανότητες χωρίς δουλειά δεν σημαίνουν τίποτε. Έκανε όλη την προσπάθεια λέγοντας «ποτέ μη λες ποτέ». Λέει ότι πρέπει να λέμε "ποτέ" μόνο σε αυτά που πιστεύουμε ότι είναι αργητικά. Είναι τόσο απλό!

Προπονητής

Μία μέρα κοίταξε στο γήπεδο που ήταν άδειο και κατάλαβε ότι ήρθε ο καιρός να παίξει μόνος του. Συνειδητοποίησε ότι όλοι είμαστε ίσοι με διαφορετικούς τρόπους. Ο καθένας μας έχει το δικό του χάρισμα. Έγινε προπονητής του εαυτού του και βρήκε κάτι που χρειάζονταν μόνο έναν παίκτη.

Ταϊ Τσι

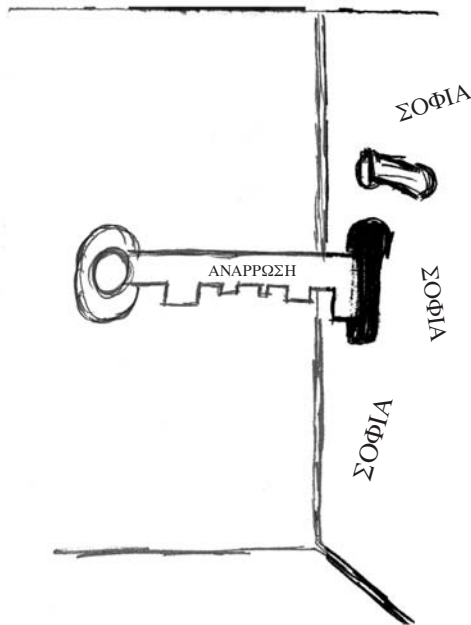
Αυτό το κάτι ήταν το ταϊ τσι και το ανακάλυψε μέσω του Ινστιτούτου Biscayne για την Υγεία και τη Ζωή. Το ταϊ τσι έγινε όχι μόνο ένα από τα αγαπημένα του παιχνίδια, αλλά ο καινούργιος τρόπος ζωής του. Δούλεψε σε αυτό το πεδίο για τρία χρόνια και καθώς έκανε προσεκτικά τις κινήσεις, το μυαλό του και το σώμα του έγιναν ένα. Αυτός ο τύπος ταϊ τσι ονομάζεται Liuhebafa, οκτώ μέθοδοι, έξι αρμονίες, μία καρδιά, ένα μυαλό. Έμαθε επικεντρωτικές ασκήσεις που χρησιμοποιούν την αναπνοή και την κίνηση. Ορισμένες από αυτές τις ασκήσεις επίσης τον βοήθησαν να μεταφέρει ικανότητες από το ένα ημισφαίριο του εγκεφάλου του στο άλλο.

Φαντάσου

Ενώ ζούσε στο Μαϊάμι, οι φίλοι του Ράντι και Όλγα τον φώναζαν Ρέινμαν επειδή συνεχώς επαναλάμβανε ξανά και ξανά ορισμένες λέξεις. Επίσης του έλεγαν ότι τους θύμιζε τον Φόρεστ Γκαμπ επειδή συνεχώς τους νικούσε στο πινγκ πονγκ. Από τις ασκήσεις βιοανάδρασης φαντάστηκε όλα τα πράγματα που ήθελε να κάνει και όταν το μυαλό του τα έκανε, το σώμα ακολουθούσε. Η εικόνα του θαλάσσιου σκι καθηλώθηκε στο μυαλό του τόσο πολύ ώστε μία ημέρα οδήγησε με κάποιο φίλο του σε μία όμορφη παραλία, μπήκε στο νερό και έκανε σλάλομ με το σκι του για πρώτη φορά μέσα σε επτά χρόνια!

Κλειδί

Αυτό τον έκανε να αισθανθεί πιο δυνατός από ποτέ και τότε κατάλαβε ότι το κλειδί στην αποκατάσταση ήταν η θεραπεία και η υπομονή. Πια δεν είχε δύο τρόπους σκέψης. Τελικά το μυαλό του ήταν ανοικτό σε κάθε τι ωραίο και καλό, και όλο καινούριες ιδέες καθώς ανακάλυψε αυτό που ήταν καλύτερο για τον ίδιο.

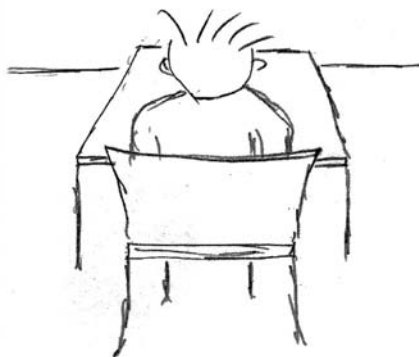
Σκέψεις

Κάποιες νύχτες μετά από μία μεγάλη ημέρα υπομονής και συγκέντρωσης, ο Naji θα ήταν στο κρεβάτι ξύπνιος, ακούγοντας τις φωνές στο μυαλό του να λένε «μπλα, μπλα, μπλα» και σκέφτονταν τι δεν έπρεπε να σκέφτεται. Ακόμη και αυτό χρειάζονταν κάποια συγκέντρωση!

Διδασκαλία

ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΤΑΞΗ. ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ
ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΚΑΙ ΘΑ ΕΙΜΑΙ Η ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΣΑΣ
ΓΙΑ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΠΟΥ ΛΕΓΕΤΑΙ ΖΩΗ...!

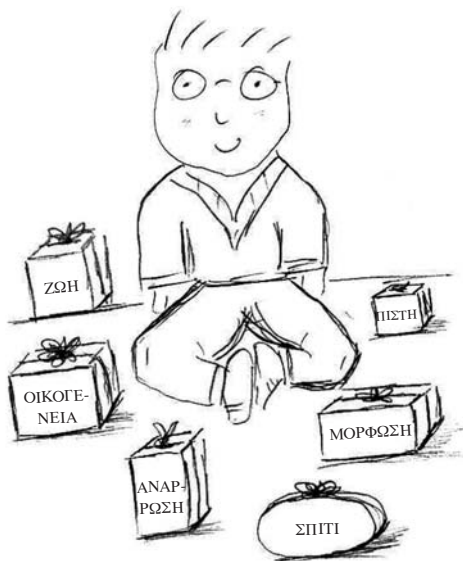
Κάποτε, ονειρεύτηκε ότι ήταν σε μία αίθουσα διδασκαλίας κοιτάζοντας στον πίνακα. Άκουσε μία φωνή να λέει, «Καλημέρα παιδιά. Το όνομά μου είναι εμπειρία και είμαι ο δάσκαλός σας σε αυτό το μάθημα που λέγεται Ζωή». Μετά από αυτό το όνειρο, ο Naji άρχισε να βλέπει τα πράγματα με καινούργια αντιμετώπιση και κάτω από άλλο βλέμμα.

Πιάσε

Είδε ότι η ζωή του ήταν φτιαγμένη από θαύματα που περνούσαν μπροστά του. Το μόνο που είχε να κάνει ήταν να πετάξει τα δίχτυα ώστε έτσι να πιάσει που αυτά χόρευαν μέσα στο κεφάλι του.

Καθημερινά

Είδε ότι το κάθε λεπτό είναι ένα δώρο και για αυτό το λόγο το λέμε παρόν. Το μόνο που έπρεπε να κάνει ήταν να ανοίξει την καρδιά του προκειμένου να εισπράξει τις ευλογίες που τον περιέβαλλαν.

Σταγόνα

Ήξερε ότι ένα μικροσκοπικό πράγμα μπορεί να καταστρέψει την καλή διάθεση, αλλά ότι τελικά όμως, υπάρχει περισσότερη ελπίδα. Τίποτα δεν μπορεί να νικήσει μία θετική πνευματική θέση «ΘΠΘ», ότι και να γίνει. Είδε τη μεγάλη εικόνα και ποτέ δεν άφησε μικρά αρνητικά πράγματα να ριζώσουν στη ζωή του.

Ανταλλαγή

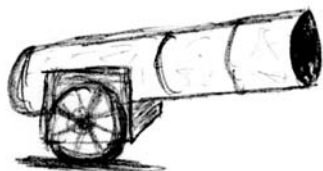
Τελικά, κατάλαβε ότι ορισμένα πράγματα πρέπει να χαθούν ώστε να βρεθούν κάποια άλλα. Το αγόρι που το όνομα του σημαίνει «προσευχή στο Θεό» ταξιδεύει με υπομονή και παίζει με κουράγιο. Γνωρίζει τον προορισμό του και πηγαίνει προς τα εκεί με στυλ.

Εμπνευσμένος σε όλο το δρόμο

Τα παρακάτω λόγια και οι εικόνες είναι το αποτέλεσμα των εμπειριών του Naji από την επικοινωνία του με άλλους ανθρώπους κατά την ανάρρωσή του. Για αυτόν, ήταν ένα πλούσιο πολυδιάστατο ταξίδι με πολλές ευκαιρίες για αυτογνωσία.

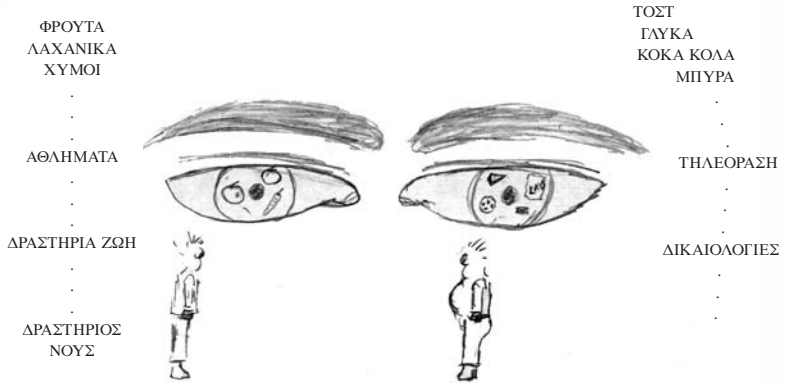
Κανόνι

*Γουάου! Ασφαλώς περιπλέκουμε τη ζωή μας όταν χρησιμοποιούμε
ένα κανόνι για να σκοτώσουμε ένα κουνούπι.*

Έμαθε ότι η ζωή είναι απλή και ότι μόνο οι άνθρωποι την περιπλέκουν.
Το καινούργιο του σύνθημα έγινε το «Κ.Τ.Α.», κράτα το απλό.

Το μάτι

Η οπτική θεραπεία τον βοήθησε να συγχρονίσει και να πειθαρχήσει την όρασή του. Ανακάλυψε ότι αν το ένα μάτι βλέπει αυτά που τον κάνουν ευτυχισμένο, τότε όλα στη ζωή γίνονται πιο θετικά. Αλλά, αν το άλλο μάτι, ταυτόχρονα βλέπει αυτά που τον κάνουν δυστυχισμένο, μόνο αρνητικά πράγματα έρχονται στο δρόμο του. Κατάλαβε ότι η πειθαρχία είναι ακόμη πιο σημαντική από την ίδια την όραση.

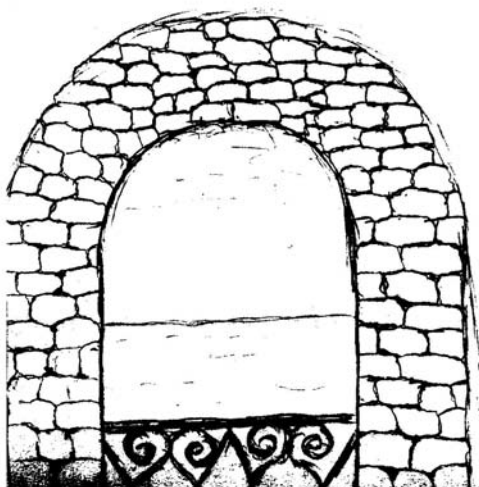

ΟΧΙ, ΟΧΙ, ΟΧΙ!!!

ΔΕΝ ΕΙΣΑΙ Ο
ΜΟΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Ενώ έκανε θεραπεία, ο Naji συνειδητοποίησε ότι δεν ήταν το κέντρο του κόσμου και ότι το να υπάρχεις στο χώρο και τα συναισθήματα κάποιου άλλου είναι καλό πράγμα. Προσπάθησε να βάλει σε πρώτη προτεραιότητα τα αισθήματα των άλλων και έμαθε ότι δεν ζει μόνος του σε αυτόν τον κόσμο. Καθώς είχε περισσότερη κατανόηση για τους άλλους, άρχισε να κοιτάζει τον κόσμο συλλογικά, απόκτησε πνεύμα ομαδικότητας και έδωσε χώρο και στους άλλους ανθρώπους.

Πιο πέρα

«Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΟΧΗ.
ΑΠΛΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΙΣ
ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΖΕΙΣ!»

ΔΕΣ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΤΟΙΧΟ....

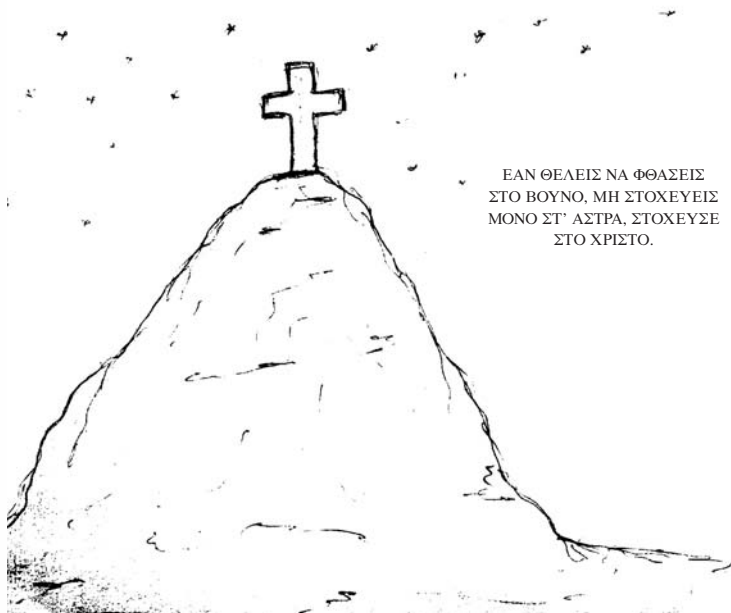
Από τις ταλαιπωρίες που υπέφερε κατά τον τραυματισμό και την αποκατάστασή του, η ζωή πήρε καινούργιο νόημα και έγινε πιο όμορφη για αυτόν. Απλά, έπρεπε να μάθει πώς να ζει. Είδε πέρα από τα όρια της ύπαρξής του και κατάλαβε ότι δεν είχε λόγο να παραπονιέται. Με αυτό στο μυαλό, του ήταν πιο εύκολο να δει τη μεγάλη εικόνα και του έδωσε ένα λόγο να προοδεύσει.

Επιτυχία

Όλο το μακρύ διάστημα της θεραπείας του μάθαινε τις κινήσεις και τις χειρονομίες που όλοι μας έχουμε ως δεδομένες. Έπρεπε να σκεφτεί για τον τρόπο που θα έπρεπε τα χέρια του να κινηθούν για να πιάσουν ένα μπισκότο και για τον τρόπο που θα έπρεπε να κινηθούν τα πόδια του προκειμένου να περπατήσει. Η αποτυχία και η επιτυχία ήταν οι σύντροφοί του σε όλο το ταξίδι και έτσι, έλεγε ότι η επιτυχία είναι μία αποτυχία που έχει γυρίσει «μέσα-έξω» και συνέχιζε να προσπαθεί.

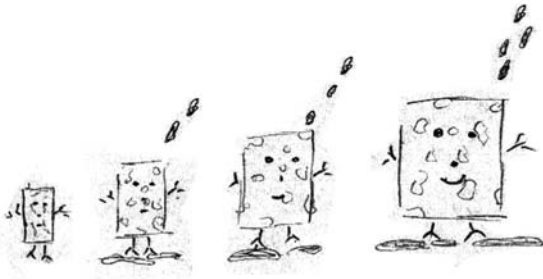
Βουνό

ΕΑΝ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΦΘΑΣΕΙΣ
ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ, ΜΗ ΣΤΟΧΕΥΕΙΣ
ΜΟΝΟ ΣΤ' ΑΣΤΡΑ, ΣΤΟΧΕΥΣΕ
ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ.

Καθώς η πίστη του μεγάλωνε, άρχισε να αμφισβητεί τα πιστεύω του. Είπε στον εαυτό του, "Εάν θέλεις να φθάσεις στην κορυφή του βουνού, στόχευσε στ' άστρα". Όταν το συσχέτισε αυτό με το Θεό, είπε "εάν θέλεις να φθάσεις στην κορυφή του βουνού στόχευσε στον Χριστό και κράτα το βλέμμα σου στον Ιησού".

Σφουγγάρι

Κρατούσε στο μυαλό του αυτό που είπε ένας γιατρός για την κατάστασή του: "Η καλύτερη αναλογία για έναν εγκέφαλο που αναρρώνει μετά από τραυματισμό είναι ένα σφουγγάρι. Πρώτα ξεραίνεται και μετά κλείνει. Μετά, γίνεται λίγο πιο μαλακό στις πρώτες σταγόνες νερού, κάτι σαν να κερδίζει τις αισθήσεις του ξανά. Το σφουγγάρι βρέχεται και αρχίζει να ανοίγει με τον ίδιο τρόπο που η διαφώτιση ανοίγει το μυαλό. Μετά από αυτό, γίνεται υγρό και γόνιμο. Τελικά, το σφουγγάρι είναι τόσο πολύ γεμάτο με νερό που το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να ακολουθήσει το ρεύμα. Αυτό είναι ένα μυαλό αποφασισμένο να μείνει ανοικτό." Και έτσι προχώρησε...

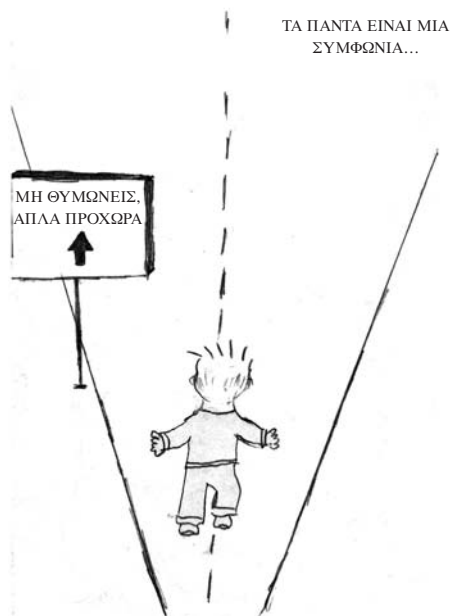
Το εγώ

ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΦΘΑΣΩ ΣΤΟΝ ΚΑΛΥΤΕΡΟ
ΕΑΥΤΟ ΜΟΥ, ΑΛΛ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΔΥΣΚΟΛΟ!
Ο ΕΓΩΙΣΜΟΣ ΜΟΥ ΜΕ ΕΜΠΟΔΙΖΕΙ ΚΑΙ
ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΑΝΤΑ ΑΥΤΗ Η ΔΙΑΜΑΧΗ
ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Όπως πάντα, οι εσωτερικές συγκρούσεις τον αποσταθεροποιούσαν και ενώ περνούσε μία κρίσιμη στιγμή αμφισβήτησεων, έγραψε "Κάποιες φορές αισθάνομαι σαν στρατιώτης. Η μάχη περιλαμβάνει τον πόλεμο εναντίον αυτού που είμαι πραγματικά, αυτών που αισθάνομαι ότι μπορώ να κάνω και αυτών που ορισμένοι γιατροί πιστεύουν ότι δεν μπορώ να κάνω. Ξέρω ότι μπορώ να κερδίσω, μόνο που είναι τόσο δύσκολο!! Το εγώ μου μπαίνει στη μέση και πάντα υπάρχει αυτή η μάχη μεταξύ των προσδοκιών τους και της αυτοπεποίθησής μου. Πάντοτε πετυχαίνω ότι βάζω στο μυαλό μου να κάνω."

Δρόμος

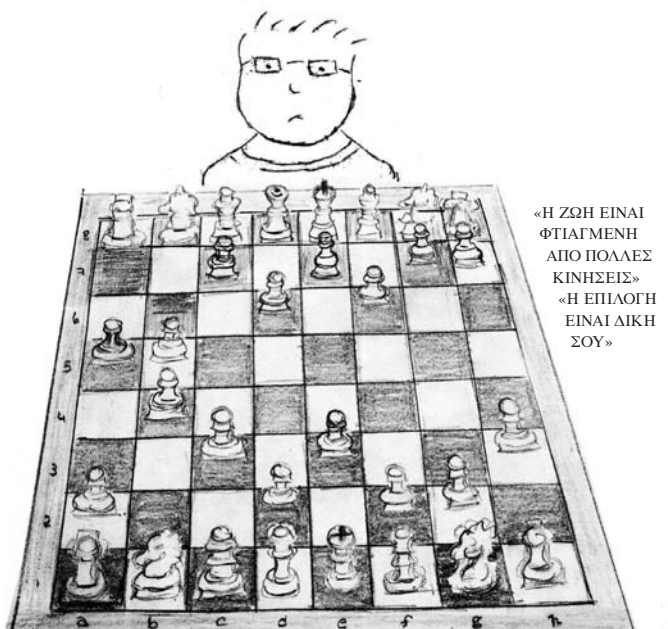
Σαν αποτέλεσμα της επαφής του με πολλά και διάφορα κέντρα αποκατάστασης, υπέμεινε την κρίση και την κριτική των άλλων. Όταν αυτό τον θύμωνε, είπε στον εαυτό του "Μη θυμώνεις, απλά προχώρα." Συνειδητοποίησε ότι τα πάντα έχουν να κάνουν με την πράξη της συμφωνίας και έγραψε: "Όπου και να είμαι, θα πρέπει να χορεύω με το δικό τους τρόπο ενώ ταυτόχρονα να διατηρώ και την ατομικότητά μου."

Να είσαι θετικός

Με το να χειρίζεται την κριτική διακριτικά, έγινε πιο δυνατός και προόδευσε πολύ. Στο ημερολόγιό του έγραψε: «Όλοι είμαστε όμορφοι άνθρωποι. Όλοι στον κόσμο υφίστανται κριτική». Είναι η απάντησή του στην κριτική που μπορεί να μετατρέψει μία αρνητική κατάσταση σε θετική. Η γλώσσα κόκαλα δεν έχει και κόκαλα τσακίζει, όπως λένε.

Σκάκι

Έπαιζε συχνά σκάκι και με κάθε κίνηση αποφάσιζε την έκβαση του παιχνιδιού. Έγραψε: “Η ζωή είναι σαν μία παρτίδα σκάκι: Μία λάθος κίνηση και μπορούν να καταστραφούν όλα. Όπως, συνεχίζουμε να προσπαθούμε χωρίς ποτέ να το βάζουμε κάτω. Η ζωή έχει πολλές κινήσεις και πολλές επιλογές και εγώ είμαι υπεύθυνος για κάθε μία από αυτές”.

Τελικά Φωτισμένος

Σημείωμα για τον συγγραφέα

Το 2001, ο συγγραφέας άρχισε να εργάζεται στην οικογενειακή επιχείρηση σαν γραφίστας και ήταν υπεύθυνος της διοίκησης και των δημοσίων σχέσεων της εταιρείας. Τον Μάιο του 2005 αποφοίτησε από το BCA (Business College of Athens) με δίπλωμα στο E-BUSINESS. Ενώ ζούσε στο Μαϊάμι, σπούδασε πολυμέσα στο Ινστιτούτο Καλών Τεχνών του Fort Lauderdale και σχημάτισε την ιδέα για το σχεδιασμό των τριών βιβλίων του. Το Μικρό Βιβλίο Σκέψεων και Κειμένων για Έμπνευση ολοκληρώθηκε το 2003. Το 2005 ολοκλήρωσε την Διαφώτιση Ενάρετης Ζωής, μία συλλογή εικόνων και κειμένων που συνδυάζουν την αίσθηση του χιούμορ του, τις εμπειρίες του και τη φιλοσοφία του. Αυτό το βιβλίο αποκαλύπτει έναν άνδρα που έζησε με κουράγιο, θετική πνευματική στάση και μία προσωπική σχέση με το Θεό. Πίστευε ότι οι άνθρωποι συνεχίζουν να Μεγαλώνουν μέσα τους όλη τους τη ζωή μέσα από την αντιμετώπιση νέων προκλήσεων. Αυτός, επικεντρωνόταν στην ποιότητα, όχι απλά στον να κάνει κάτι, αλλά να το κάνει καλά. Ο Naji Cherfan πέθανε στις 31 Ιουλίου, 2008 από ένα επιληπτικό επεισόδιο το οποίο σταμάτησε την καρδιά του ενώ κοιμόταν.

Για να βρούμε το εσωτερικό μας φως, καμιά φορά πρέπει να περάσουμε μέσα από απόλυτο σκοτάδι. Κοιτάζοντας τη μεγάλη εικόνα, ο χαρακτήρας αυτού του βιβλίου επισκιάζει τις αρνητικές παρορμήσεις του και δημιουργεί μία ολοκαίνουργια ζωή μετά από μία τραυματική εμπειρία. Ταξιδέψτε με τον Naji καθώς προσφέρει έξυπνες παρατηρήσεις στο δρόμο για την πνευματική και τη σωματική του ανάρρωση αφού έπεσε σε κώμα λόγω εγκεφαλικών κακώσεων. Ο Naji Cherfan πίστευε ότι πάντα υπάρχει μία φωτεινότερη πλευρά στη ζωή, ότι και να γίνει.